centius .dyacon⁹ et ſubdiaconus
duo angeli. ſacerdos āt chriſt⁹ ¶ Fa
cta āt ɔfeſſiōe duo pulcerrimi iuue
nes in mediū chori ierunt. et offici
um miſſe alta voce et deuotiſſime
inceperunt et ceteri qui in choro e
rant ꝓſequebanť Cum autem ad
oblatiōem ventū fuiſſet. regina v/
ginū ⁊ alie virgines cum alijs qui
erant in choro cereos ſuos ſacer/
doti vt moris eſt flexis genib⁹ ob
tulerūt Cuz āt ſacerdos illam ma
tronā expectaret vt ſibi cereum ſu
uz offerret. ⁊ illa ire nollz. miſit ad
eā rgina virginū per nunciū ꝙ ru
ſticitatē facēt. qr ſacerdotez tadiu
faceret expectare. Jlla āt rn̄dit ꝙ
ſacerdos in miſſa ſua procederet.
qr cereum ſuū ſibi non offerret Tūc
iterum regina alium nunciū miſit.
cui ſimiliter illa reſpondit ꝙ cereū
ſibi datum penitus nulli daret. ſed
illuz ex deuotione teneret Regina
āt virginū nuncio precepit dicens
Uade et iterum eam roga vt cere
um offerat. ſin autē. ipm de manib⁹
eius violenter auferas. Cūqȝ nun
ci⁹ iuiſſet ⁊ illa rogantem audiē re
cuſaret. dixit ſe in mādatis habere
vt ipȝ ab ea violenter auferret Tūc
ille cū magna violētia cereū cepit.
et ipm auferre conabať. Jlla autē
forti⁹ tenebat et ſe viriliter defend
bat Cumqȝ longa fieret altercatio
⁊ cere⁹ hincinde violenti⁹ traherer
ſubito fract⁹ eſt cere⁹ et medietas
in manu nuncij et alia medietas in
manu ipius domine remanſit. Ad
hāc igiť vehemētē fractiōez illa ſō
ito ad ſe redijt et ſe iux altare vbi
ſe poſuerat inueniēs cereū fractuz
in manu ſua reperit De quo val/
de admirās immēſas gr̄as beate
virgini rddidit. q eā ſine miſſa illa
die rmanere non pmiſit ſed tali of/
ficio intereſſe fecit Jlla āt cereū di
ligenter repoſuit et ꝓ maximis re
liquijs reſeruauit Sed et oēs vt di
ciť q tūt tāgebanť de eo a qcunqȝ
detinebanť īfirmitate ꝯtin⁹ libera
banť. ¶ Quedā alia matrona dū
eſſet grauida. qdaz nocte in ſōnis
vidit ſe portare qddaz vexillū qd
colore ſanguineo erat tinctū. Eui
gilans āt ɔtinuo ſenſū amiſit Quā
diabol⁹ adeo ludificabat vt vide/
reť ſibi ꝙ chriſti fidē quā hacten⁹
habuerat. inter mamillas haberet
et inde ɔtinuo exiret Que cū nulla
ten⁹ curari poſſet in qdā eccl'ia btē
marie virginis in feſto purificatio
nis pnoctauit et integrā ſanitatez
recepit.

De nomine

Blaſius dr quaſi blandus.
vel Blaſius quaſi belaſius
a bela qd eſt habit⁹ et ſy⁹
id eſt puul⁹ fuit eni bland⁹ p dulce
dinē ſermonum hūilis p habitum
habitus per habitū virtutū puul⁹
per humilitatem morū.

¶ De ſancto blaſio

Blaſi⁹ cū oī māſuetudine ⁊
ſcitate pollēt xp̄iani eū i ſe
baſtea ciuitate capadocie
in ep̄m elegerūt. Qui ep̄atu ſuſce/
pto ob dyocletiani pſecutiōez ſpe
luncā pecijt. et ibi heremiticam du
xit vitam Cui aues papulū affere

bant et fere ad eum vnanimit̃ cõ
fluebãt Et dũ illis imponeret ma
num ꝛ bñdicẽt eas nõ recedebãt
ab eo Den. qꝫ si que infirmabãtur
ad cũ ↄtinuo veniebãt ꝛ sanitatẽ
ad integrũ r̃portabãt. Preses igi
tur il'ius regionis agricola' noĩe
dum milites suos ad venãdũ mi/
sisset ꝛ illi in vanum alibi laboran
tes ꝛ casu ad antrum sancti blasij
puenissent. magnã ibidẽ bestiaruꝫ
multitudinẽ ante ipsum astantium
repperes̃ũt. Quas dũ nullaten' ca
pere possent. attoniti suo dño hec
nũciauerunt Qui stati milites plu
res misit et vt ipm cũ oibus xpia
nis ad se adducerent p̃cepit In ip
sa aũt nocte ter ei xp̃s apparuit di
cens Surge et offer m̃ sacrificium
Ecce ãt aduenĩũt milites dicẽtes
Egredere vocat te p̃ses. Quibus
rñdit blasius Bñ venistis filij Nc
video. qꝛ deus non est oblitus mei
Pergẽs ꝟo cũ eis nunqꝫ a p̃dica
tiõe cessauit. ꝛ coraꝫ eis miracula
multa fecit Tũc mulier quedaꝫ
filiũ suũ morientem in cuius guttu
re os piscis transuersũ erat ad pe
des ei' attulit. ꝛ vt sanaret̃ cũ lacri
mis postulauit Sanct' ꝟo blasius
sup ipm manũ imponẽs orauit vt
puer ille ac oẽs qui in eius nomĩe
aliqͥd peterẽt sanitatis beneficiuꝫ
obtinerẽt et statim sanatus est Al'
ta talia ꝛ istis similia domin' per
seruũ suũ blasiũ operari dignatus
est. qui q̃tidie in sanctis suis hucus
qꝫ gloriosus est Mulier q̃dã pau/
percula vnũ solũmodo porcuꝫ ha
bens quẽ tamen violenter lup' ra
puerat sanctũ blasium dep̃cabat̃
vt sibi reddi facẽt porcũ suũ Qui
subridens dixit Mulier noli ↄtri
stari. reddet̃ tibi porcus tu' Et ↄ
tinuo lupus venit ꝛ porcũ vidue
reddidit Ingrediens ꝟo ciuitatẽ
iussu principis carceri mãcipatur
vt deliberatiõe maturiori cum tri
bunis suis ꝛ militib' facta in cra/
stinum quid cũ eo facturus eẽt co
ram cunctis maturius pnũciaret
Alio ꝟo die iussit preses ipꝫ sibi p̃
sentari Quẽ vidẽs nõ minacibus
v̾bat ꝟborum aggressib'. ꝫ blã
dis s̃monib' salutauit dicẽs Gau
de blasi amice deorum. et sic eum
ad sacrificãdũ ipellere arbitraba
tur Cui beat' blasi' rñdit Gaude
ꝛ tu optime preses. ꝫ ne dicas eos
deos ꝫ demões. quia eterno igni
cum his qui eos adorãt tradent̃
Irat' p̃ses eũ fustib' cedi iussit et
in carcerẽ r̃cludi fecit Cui blasius
Insensate spas p penas tuas dei
mei a me auferre amorem qꝛ ipm
in me habeo corroboratoreꝫ. Au
diens hec vidua illa que porcum
recuperauerat porcum illum occi
dit ꝛ caput cũ pedibus candela ꝛ
pane ad sc̃m blasium deportauit.
Ille gr̃as agẽs comedit sibi qꝫ di
xit Singulis annis in ecclesia no
minis mei candelam offeras ꝛ ti
bi ꝛ cuicunqꝫ qui hoc fecerit bene
erit Quod semp egit ꝛ sibi p̄speri
tas multa fuit Post hec cum eum
eductum p̃ses a carcere ad deos i
clinare non posset. iussit eum in li
gno suspendi. ꝛ carnes ei' ferreis
pectinibus laniari. ꝛ sic iteꝝ in car

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cerē reportari Septeꝫ igiť muliēs
eū ſequentes guttas ſanguinis eiꝰ
colligebāt Que mox tenentꝰ ⁊ ad
deoꝝ ſacrificiū ꝯpelluntꝰ Que dixe
rūt Si vis vt deos tuos adoremꝰ
cū reuerētia mitte eos ad ſtagnuꝫ
vt ibi faciebꝰ ablutis mūdiꝰ adora/
re poſſumꝰ Letus p̄ſes efficiť ⁊ ci/
tius qđ dixerāt adimpleť Ille vo
deos arripuerunt. et eos in ſtagni
medium ꝓiecerūt dicētes Si dij ſūt
videbimꝰ. Qđ p̄ſes audiens ⁊ pre
ira inſaniēs. ⁊ ſeipſū ꝑcutiens dixit
miniſtris Cur nō tenuiſtis deos ve
ſtros vt non mitterenť in ꝓfundū
lacus? Qui dixerūt Doloſe tecum
locute ſunt mulieres ⁊ eos in ſta/
gnū ꝓiecerūt Cui mulieres Deus
verꝰ doloſ nō patiť. ſꝫ etſi dij fuiſſēt
p̄ſciuiſſent vtiqꝫ qđ eis facere vo/
lebamꝰ Et iratꝰ preſes iuſſit plum
bum liquefactum ⁊ pectines ferre
os. et ſeptem loricas igne canden
tes ex vna parte parari. ⁊ ex alia
ſeptē camiſias lineas afferri Quo
dicente vt ex his qđ mallent elige
rēt. vna illarū duos paruulos fili/
os hn̄s audacter cucurrit ⁊ lineas
camiſias arripiens in caminū ſe ꝓ
iecit Pueri vo matri dixerūt Non
nos mater dulciſſima poſt te relin
q̈s. ſed ſicut nos r̄pleſti dulcedine
lactis. ſic nos reple dulcedine r̄gni
celeſtis Tūc p̄ſes iuſſit eas ſuſpen
di ⁊ carnes earum pectinibꝰ ferre
is laniari Quaꝝ carnes vt nix al
biſſime erāt. ⁊ pro ſanguine lac ef/
fluebat. Cum autem ſupplicia inui
te ferrent angelus domini ad eas
venit. et eas viriliter cōfortauit di
cens Nolite timere. Bonus enim
operarius qui bene incipit ⁊ bene
perficit. a conducente ſe benedictō
nem meretur pro completo opere
⁊ mercedem accipit pro labore ⁊
gaudiū poſſidet pro mercede Tūc
preſes iuſſit eas deponi et in cami
num mitti. Que diuinitus igne ex
tincto exierunt illeſe. Quibus pre
ſes Iam nunc magicam artem di
mittite ⁊ deos noſtros adorate:
Que reſponderunt Perfice quod
cepiſti. quia iam ad regnuꝫ celeſte
vocate ſumus. Tunc ille data ſen
tētia eas decollari mādauit Que
dum decollari deberent flexis ge
nibus adorauerunt dicentes Deꝰ
qui nos a tenebris vocaſti ⁊ i hāc
lucem dulciſſimā adduxiſti. q̇ nos
ſacrificium tuuꝫ feciſti. animas no
ſtras ſuſcipe. ⁊ ad vitam eternam
facias peruenire ⁊ ſic truncatis ca
pitibus ad dominum migrauerūt
Poſt hec iuſſit preſes ſibi blaſium
preſentari ⁊ dixit ei Uel nunc ado
ra deos vel non Cui blaſius. Im
pie non timeo minas tuas. age vt
vis. Corpus enim meum penitus
tibi trado Tunc iuſſit eum mitti in
ſtagnum Ipſe vero aquam ſigna
uit et mox ſicut arida fixa perman
ſit Dixit qꝫ. Si veri dij veſtri ſunt
oſtendit virtutem eorum ⁊ ingre/
dimini huc. Ingreſſi qꝫ ſtagnum
lxv. viri cōtinuo ſunt ſubmerſi An
gelus āt domini deſcendens dixit
ei. Egredere blaſi. ⁊ coronam tibi
a deo paratam ſuſcipe Cumqꝫ exiſſet
dixit ad eū preſes Dino decreuiſti
n̄ adorarē deos? Aut ſn̄ vlteriori ali

qua dilatõe dijs ſacrifica vt viuas
aut ſnia capitali mox te afficiã q̃o
vis e duob⁹ elige Cui blaſius Co
gnoſce miſer qꝛ xp̄i ꝓuus ſum nec
demões adoro Et ſtatim iuſſit eũ
decollari Ip̄e aũt orauit ad dñm
vt quicunqꝫ pro infirmitate guttu
ris vel alia q̃cunqꝫ infirmitate ei⁹
patrocinia poſtularet. exaudiri cõ
tinuo mereret Et ecce vox de celis
ad deũ venit dicens ꝙ ſic fieret vt
orauit Sic qꝫ cum duobus pueru
lis decollat⁹ eſt. Floruit circa an/
nos domini. cclxxxvij.

De nomine.

Agatha dr̄ ab agios qḋ ē
ſanctus. ⁊ theos qḋ ē de⁹
quaſi ſancta dei Tria eniꝫ
ſunt ſicut dicit criſ. que ſcm̄ faciũt
que quidē perfecte fuerũt Agatha
ſcꝫ cordis mũdicia. ſpiritus ſancti
pñtia. ⁊ bonorum operum affluē/
tia Vl̄ dicit ab a qḋ eſt ſine. ⁊ ge
os terra. ⁊ theos deus quaſi dea
ſine terra id eſt ſine amorē terreno
rum Vel ab aga qḋ eſt loquēs ⁊
thau ꝯſummatõ. q. ꝯſummate ⁊ ꝑ
fecte loquēs qḋ patet in ſuis rñſis
Vel ab agath qḋ eſt ꝓuit⁹. ⁊ tha
os ſuꝑior quaſi ſeruitus ſuperior
Et hoc ꝓpter illud ꝙ dixit Sũma
ingenuitas iſta eſt in qua xp̄i ꝓui/
tus probat Vel ab aga qḋ eſt ſo
lemnis ⁊ thau ꝯſũmatio quaſi ſo/
lēniter conſummata id eſt ſepulta
Quod patet in angelis de celo a
deo miſſis qui eam ſepelierunt

De ſancta agatha virgine.

Agatha virgo igenua mē/
te et corpore pulcerrima i
vrbe Cathanenſiuꝫ deum
ſemper in omni ſanctitate colebat
Quintian⁹ aũt ꝯſularis ſicilie cuꝫ
eſſet ignobilis libidinoſ⁹. auarus.
⁊ ydolis deditus. beatã agathaꝫ
ꝯꝑhendere nitebat̃ vt quia erat
ignobil̃ ꝯp̄hēdē nobilem conaba
tur. qꝛ libidinoſus. eius pulcritu/
dine frueret̃. quia auarus ei⁹ diui
tias raperet. quia ydolatra. dijs
etiam faceret immolare Fecit q̃z
eam ad ſe adduci Que cum addu
cta eſſet et eius immobile ꝓpoſitũ
cognouiſſet tradidit eam cuidam
meretrici noīe affrodiſie. et noueꝫ
filiabus eius eiuſdē turpitudinis
vt per xxx. dies ſuaderent virgini
ꝯſentire conſulari. ⁊ eius animum
immutarēt. et mõ ꝓmittēdo leta.
modo terrendo per aſpera ſpera/
bāt eaꝫ a bono propoſito reuoca
re Quib⁹ beata agatha dixit Mēs
mea ſuper petrã ſolidata eſt. ⁊ in
chriſto fundata Verba veſtra vē
ti ſunt ꝓmiſſiones veſtre pluuie ſt
terrores veſtri flumina ſunt. q̄ quã
tumuis impugnēt. tamē fundamē
tum domus mee cadere non vale
bit Hec autē dicens flebat quoti/
die ⁊ orabat ſitiēs ad martirij glo
riam ꝑuenire. Videns ergo affro
diſia ipſam immobilē ꝑmanere. di
xit quintiano. Facilius pñt molli
ri ſaxa. ⁊ ferrũ in plumbi mollicieꝫ
cõuerti q̄m ab intentione xp̄iana
mens iſtius puelle reuocari Tunc
quintianus fecit eam ad ſe addu/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf